

DOBRY DEN, ČEŠKA 2012

Komaj smo dočakali ta dan, ampak nam je uspelo – četrtek, 13. september 2012. Z večjo ali manjšo prtljago smo se skupaj z dijaki strojne šole natrpali na avtobus in že je bila pred nami osem urna vožnja do Češke. Čas smo si krajšali z gledanjem filmov in basanjem s sladkarijami, dremanjem, v Karavanškem predoru pa smo tekmovali, kdo dlje zadržuje dih (rekord: 1 minuta in 45 sekund). Tako smo kmalu prispeli in že takoj na začetku smo bili presenečeni nad velikimi sobami v dijaškem domu, kjer smo se nastanili. Zvečer smo si skupaj ogledali mesto Tábor.

Zbudili smo se v čudovito jutro in za zajtrk pojedli orehov zavitek ter krof! Dopoldne smo si ogledali privatno šolo, s katero smo imeli izmenjavo. Vsak je odšel s svojo skupino k uri pouka. Midve sva si ogledali pouk češčine in priznati morava, da nama je slovenščina bolj všeč. Nekateri smo se spoznali z dijaki, ki so kasneje prišli na izmenjavo v Slovenijo. Definitivno pa smo vsi opazili značilne češke sandale. Skupaj s profesorjem iz tamkajšnje gimnazije smo se sprehodili do Žižkovega trga, kjer so potekale priprave na tradicionalna Taborska srečanja (Táborská setkání). Popoldne smo si ogledali grad Hluboká, zvečer pa smo odšli na festival. Po srednjeveškem sprevedu je sledil veličasten ognjemet, od katerega so nas kar pekle oči.

V soboto se je v parku slišala slovenska himna. Škofja Loka in Tábor sta namreč pobrateni mesti. Ob tej priložnosti smo se zbrali ob lipi, ki je posajena v znamenje dobrega sodelovanja. Kasneje smo si skupaj z ravnateljem ogledali podzemne rove pod mestom. Natanko ob poldne pa je na trgu nastopil Jazz je kul band, potem pa sta se ravnatelj in župan preoblekla v srednjeveška oblačila in se vključila v spreved pobratenih mest. Popoldne smo preživeli vsak po svoje. Nekateri smo obiskali tržnico s spominki, odšli v restavracijo, na kebab ali pa v Penny po kak prigrizek. Lahko smo odšli po mestu ali pa si krajšali čas v dijaškem domu skupaj s sošolci.

Naslednje jutro smo si s podzemno železnico skrajšali pot do Prage. Tam smo si ponosno ogledali dvorec, ki ga je arhitektsko zasnoval naš Jože Plečnik. Sprehodili smo se skozi mesto in opazili kar nekaj zanimivosti: astronomsko uro, most, na katerem so ustvarjali umetniki ter nam bolj zanimivi Hard Rock Caffé, McDonalds in New Yorker. Ko smo se vrnili nazaj v dom, smo tam preživeli preostanek dneva, lahko pa smo šli tudi v mesto. Igrali smo na kitaro ter peli, zapravljali drobiž na avtomatu, ob petih zjutraj odšli na zajtrk, potem pa še ob osmih. Po kratki noči smo se tako spet vrnili v avtobus in utrujeni od dogodivščin odšli proti domu. Da ne bi pozabili izkoristiti vožnje nazaj, smo si vmes ogledali še grad Grumlow. Veliko o njem nam je pred tem povedala že profesorica Kolarjeva, ki nas je skupaj z razrednikom spremljala. Domov smo se vrnili spet naspani, polni lepih spominov, ki si jih bomo zagotovo zapomnili. Naše asociacije ob besedi ČEŠKA sedaj ne bodo več samo: Praga, belo-modro-rdeča zastava, češke krone,.. Ampak bodo: odlični večeri, druženje, kebab v Istanbulu, "fušanje" ob kitari, čudni semaforji, Táborská setkání, češki sandali, ognjemet, sladkarije, pica brez testa, dolga pot do trga, avtomati za kavo, Penny, "a si ti strojnica?", neprekinjen smeh...

Seveda pa so čez 1 dan k nam prišli tudi češki dijaki. Peljali smo jih na Bled, v Bohinj, Ljubljano in v Postojnsko jamo. Večere smo preživeli vsak po svoje v svojih domovih ali pa v družbi ostalih. Učili smo jih smešne slovenske besede, oni pa nas češke. Na koncu smo se težko poslovili, ostali pa bomo v stikih na Facebooku. Ko smo jih povprašali, kakšna se jim je zdela Slovenija, so rekli, da imamo zelo lepo naravo, da vstajamo zelo zgodaj, imamo dober sladoled ter se znamo zabavati!

Jera Šuštar in Irena Tavčar, 2.d